

Befektetések ösztönzéséről szóló törvény

1. Fejezet (Általános rendelkezések)

Címe és hatályba lépése

1. A jelen törvény címe: „A befektetés ösztönzéséről szóló 1999. évi törvény” (amely 2003-ban módosításra került), és amely a törvény aláírásának időpontjában lép hatályba.

Hatályon kívül helyezés

2. A befektetés ösztönzéséről szóló 1996. évi törvényt hatályon kívül kell helyezni, feltéve, hogy a törvény alapján tett rendelkezések és intézkedések ugyanúgy hatályban maradnak, kivéve, ha a jelen törvény másként nem rendelkezik, azaz kifejezetten visszavonja vagy módosítja azt.

Irányadó rendelkezések

3. A jelen törvény rendelkezései – ha az semmilyen más jogszabály előírásaival nem ellentétes – az irányadó, illetve két jogszabály közötti ellentmondás esetén a jelen jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.

Alkalmazás

4. (1) E törvény rendelkezéseit oly mértékben kell alkalmazni, hogy a törvény céljait el kell érni, feltéve, hogy a rendelkezések nem befolyásolják a törvény hatályba lépésének időpontjában létező projektekben előírt kiváltságokat, mentességeket, és egyéb garanciákat.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, a korábbi befektetési törvények által bevezetett, az importokra vonatkozó mentességeket vissza kell vonni, és a jelen törvény 11 szakaszát kell alkalmazni, kivéve az azonos, a jelen törvény hatályba lépés időpontjában létező projekteket, amelyek külön megállapodás alapján kötött a Szudáni Köztársaság Kormánya.

Értelmező rendelkezések

5. E törvényben, kivéve, ha a szöveg értelmezéséből más nem következik, : -

„Illetékes Miniszter” alatt a Szövetségi Minisztereket kell érteni,

„Befektetett pénz” alatt:

(a) a helyi valutában kifizetett összeget kell érteni, amelyet a befektető fizetett meg a projekt működésére és létrehozására;

(b) a külföldi valutában kifizetett összeget, amelyet az egyik regisztrált Szudáni Bank átváltott helyi valutába, és amely összeg a projekt működésére és létrehozására lett megfizetve;

(c) a helyi valutában meghatározott összeg, amely a projekt létrehozása és működése során felmerülő fizetési kötelezettségek teljesítésére az illetékes szervek jóváhagyásával külföldi valutára lett átváltva;

(d) olyan külföldről behozott vagy helyi társasági törzstőke és bármely más társasági jog, mint például jelzálogjog, kölcsön és hasonló jogok biztosítására kibocsátott értékpapír, osztalék, részvények, kötvények, vagy ezekben bármely más hasonló formája, tárgyi eszközök, gépek, berendezése, anyagok és egyéb eszközök, amely a projekt létrehozását és működését segíti elő.

(e) olyan eszmei jogok vagy szellemi tulajdonhoz fűződő jogot, ideértve a szerzői jogot, a védjegyeket, a szabadalmakat, ipari mintákat, amelyek a projekt során felhasználásra kerülnek, feltéve, hogy ezen jogok a vonatkozó törvények szerint regisztrálva vannak, illetve, hogy a jogok a befektető tulajdonában állnak, vagy a befektető engedélyezetten használja a jogok;

(f) olyan nyereség, amely olyan projekt megvalósítása során merül fel, ahol a projekt már befejeződött, vagy további projektekbe lett befektetve;

„Befektető” alatt azt a Szudáni vagy nem-Szudáni személyt kell érteni, aki e törvény rendelkezései szerint pénzeszközt bármely projektbe befektet;

„Miniszter” alatt a Szudáni Köztársaság Elnöke által kinevezett Minisztert kell érteni;

„Minisztérium” alatt a Befektetési Minisztériumot kell érteni;

„Projekt” alatt bármely olyan gazdasági tevékenységet kell érteni, amely jogi jellegétől függetlenül, bármely területen történő olyan beruházás, amely az e törvény 6. szakaszában a Miniszterek Tanácsa által rögzített befektetés ösztönzéséről szóló alapelv és a jelen törvény szerinti egyéb rendelkezések alapján történik;

„Államtitkár” alatt azt az Államtitkárt kell érteni, aki az Állami Tanács által lett kinevezve és hatásköre a befektetésekre terjed ki.

2. Fejezet (A beruházás ösztönzése)

A beruházás ösztönzés célja

6. A jelen törvény célja a beruházások ösztönzése, amely a fejlesztési politika területén érvényesül és minden olyan Szudáni, vagy nem-Szudáni által történő magánszektorbeli, a gazdasági társaságok közötti, vegyes és állami szektoron belüli beruházás kezdeményezést tartalmaz. A fenti szabály általános érvényének sérelme nélkül, a jelen törvény főként a 7. szakaszban rögzített befektetéseket kívánja ösztönözni.

Beruházási területek

7. A jelen törvény főként az alábbi területeken történő beruházásokat ösztönzi: mezőgazdaság, állattartás és ipari tevékenységek, energia és bányászat, közlekedés, távközlés, turizmus és környezet, tárolás, lakásépítés, szerződések megkötésével kapcsolatos terület, infrastruktúra, gazdasági, közigazgatási és tanácsadói szolgáltatások, informatika, oktatás, egészségügy, víz, kultúra és egyéb információs szolgáltatások vagy ezekhez kapcsolódó olyan egyéb területen, amelyet a Miniszterek Tanácsa határoz meg.

A projektek közötti megkülönböztetés tilalma

8. (1) A törvény rendelkezései szerint tilos a projekteket megkülönböztetni aszerint, hogy helyi, arab vagy harmadik országbeli személy végezte a befektetést, illetve aszerint, hogy a befektetés az állami, a magán-, a gazdasági társaságok közötti vagy a vegyes szektorban történt.

3. fejezet (Jogosultságok és garanciák)

1. rész

Stratégiai projektek

9. (1) A következő területeken eszközölt beruházások tekintendő stratégiai beruházásnak:

(a) az infrastruktúrával, útépítéssel, kikötőkkel, villamos energiával, gátakkal, telekommunikációval, energiával, közlekedéssel, szerződések megkötésével, oktatással, egészségüggyel, turizmussal, informatikával és vízüggyel kapcsolatos projektek,

(b) földalatti és mély tengeri kitermeléssel kapcsolatos projektek,

(c) mezőgazdasággal, állattartással és ipari tevékenységgel kapcsolatos projektek,

(d) államok határainak átlépésével kapcsolatos projektek,

(e) minden olyan projekt, amelyet a Miniszterek Tanácsa idesorol.

(2) Egyéb törvényi rendelkezések írják elő az (1) bekezdésben foglalt területeken belül konkrétan meghatározott stratégiai projekteket.

Adómentesség

10. (1) A 19. szakaszban meghatározott rendelkezések szerint - anélkül, hogy az adott beruházási projekteken biztosított kiváltságot érintené -, az alábbi feltételek és biztosítékok alapján lehet adómentességben részesülni:

(a) a törvényben meghatározott stratégiai projekt – miután a projekt regisztrálásra került – az üzleti nyereség adóból mentességet élvez a kereskedelmi tevékenység, termelés vagy a gyártás megkezdésétől számított tíz éven keresztül,

(b) a Miniszter a kereskedelmi tevékenység, termelés vagy gyártás megkezdésétől számított öt évig adómentességet adhat nem stratégiai projektek esetében is.

(2) Az (1)(a) bekezdésben foglaltakon kívül, a Miniszterek Tanácsa – a Miniszter javaslatára – kiterjesztheti a stratégiai projektekre és a nem stratégiai projektekre vonatkozó mentességet, úgy ahogy a jelen törvény feltételekre és biztosítékokra vonatkozó rendelkezései meghatározzák.

Vám alóli mentesség

11. (1) A 19. szakasz rendelkezéseitől függően, a stratégiai projektek és a nem stratégiai projektek – azok regisztrálását követően – vonatkozásában a jelen törvényben meghatározott módon a Miniszterek Tanácsa vám alóli mentességet írhat elő.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon kívül, autók, szalon autók, kombi autók és tehergépjárművek behozatala esetén vám alóli mentességet kell megállapítani.

(3) A Miniszterek Tanácsa – a Miniszter ajánlásával – módosíthatja az előírt vám alóli mentességet.

Az ingatlan tulajdonhoz és könyveléssel kapcsolatos kedvezmények

12. A Miniszter az alábbiakkal jogosultságokat adhatja a stratégiai és a nem stratégiai projektek részére:

(a) a szükséges szervek jóváhagyásával a projekthez szükséges ingatlan (föld) ingyenes átruházása stratégiai projektek esetén, és kedvezményes áron történő átruházása nem stratégiai projekt esetén;

(b) a jogszabályi előírásoknak megfelelően az eszközök megújítási értékig történő értékcsökkenése,

(c) minden olyan kár megtérítése, amely a 10. szakaszban foglalt mentességi időszak alatt, vagy annak utolsó évében keletkezett.

Az állami projektekhez nyújtott támogatások, jogosultságok

13. Az Államtitkár állami projektek esetén az alábbi támogatásokat, jogosultságokat nyújthatja: -

(a) az államnak vagy a helyi önkormányzatnak fizetendő adók és díjak alól teljes vagy részleges mentesség, legfeljebb öt évre, azzal, hogy az Államtitkár – a Miniszterek Tanácsának jóváhagyásával – meghosszabbíthatja a mentesség időtartamát újabb öt éves időtartamra;

(b) mentesség minden olyan adók és díjak fizetése alól, amelyek utólag lettek kiszabva;

(c) az illetékes szervekkel együttműködve az állami projektek szükséges föld ösztönzött áron történő rendelkezésre bocsátása.

A szövetségi jogosultságokkal felruházott állami projektek

14. (1) A Miniszter – az Államtitkár ajánlásával – a jelen törvény 11. szakaszában meghatározott jogosultságokkal felruházhatja az állami projekteket.

(2) Az Államtitkár – a Miniszter jelölésével és jóváhagyásával – a jelen törvény 11. szakaszában meghatározott jogosultságokkal felruházhatja az állami projektek, illetve a Miniszter döntése alapján további feltételek és biztosítékokat írhat elő.

A szövetségi projektek adó- és díjfizetés alóli mentessége

15. Az állam vagy helyi önkormányzat – a jelen törvény 10. és 11. szakaszában foglalt rendelkezések szerint – a mentesség időtartama alatt nem szabhat ki adót vagy díjat az engedélyezett szövetségi projektekre.

Kedvezményesen nyújtott jogosultságok

16. (1) A Miniszter – a Pénzügyi Miniszter jóváhagyásával és az illetékes Miniszterrel történő egyeztetést követően – az további előnyökben részesítheti azon projekteket, amelyek bármelyik alábbi feltételnek eleget tesz:

(a) közvetlen befektetés a kevésbé fejlett területeken;

(b) fejleszti az ország export-képességét;

(c) hozzájárul az integrált vidékfejlesztéshez;

(d) munkahelyeket teremt;

(e) alapítványok hozzájárulását ösztönzi;

(f) a tudományos és technológiai kutatás fejlesztését ösztönzi;

(g) a korábbi nyereséget újra befekteti.

(2) Azon projektek, amelyek eleget tesznek az (1) bekezdésben foglalt feltétel(ek)nek, a jelen törvény 10. és 11. szakaszában foglalt jogosultságokra és mentességekre jogosult, a projekt méretét és kiterjedését is figyelembe véve.

III. Rész

Garanciák

Befektetési garanciák

17. (1) A befektető a következő biztosítékokra, garanciákra jogosult:-

(a) a projekt és a beruházás teljes, illetve részleges területére vonatkozóan nem indul közérdekből történő államosítás, kisajátítás iránti eljárás;

(b) a projekt területével kapcsolatosan nem indul elkobzás, illetve zár alá vétel iránti eljárás;

(c) amennyiben a projekt végrehajtására nem kerül sor, felszámolás vagy a végelszámolási eljárás esetén, a befektetett pénzt – egészében vagy részben – abban a pénznemben lehet visszatéríteni, amelyben azt importálták, azzal a feltétellel, hogy a be nem fejezett projekttel kapcsolatos minden fizetési kötelezettség teljesítésére, valamint az importált gépek, berendezések, készülékek, eszközök szállítására vagy újra exportálására sor került;

(d) a nyereség, a külföldi tőkéből fedezett költségek és a hitelek – amely pénznemben a tőke vagy a hitel importálva lett – elengedhetők az időbeli elhatárolás időpontjában, illetve a projekt fizetési kötelezettségének időpontja után;

(e) a projekthez szükséges nyersanyagok importálása, illetve a termékek exportálása automatikusan regisztrálásra került az Exportőrök és Importőrök Nyilvántartásába.

(2) Az (1) bekezdés (c) pontja alapján a beruházás összegét külföldi devizában kell meghatározni, a természetbeni hozzájárulás összegét pedig a vámhatóság által kiadott igazolásban (CCV) szereplő, vagy az importálás formájában (IM) meghatározott pénznemben kell megállapítani.

A védett projekt jogosultságai és garanciái

18. Más jogszabályi rendelkezésekre hivatkozva, semmilyen közigazgatási szerv sem akadályozhatja meg a jelen törvény Jogosultságok és Garanciák fejezetében előírt rendelkezések végrehajtását.

(2) A jelen törvényben rögzített jogosultságok és garanciákra vonatkozó rendelkezések kapcsán nem lehet megkülönböztetést tenni a hasonló projektek között.

4. fejezet (A beruházás védelme)

A projekt létrehozásához engedéllyel rendelkező befektető

19. (1) A (4) szakaszban foglaltaktól függően, senki sem hozhat létre olyan projektet Szudánban, aki nem rendelkezik a jelen törvény szerinti, a Miniszter vagy Államtitkár által kibocsátott engedéllyel.

(2) Az (1) bekezdés alapján, vegyes származású vagy külföldi befektetéshez engedély nem bocsátható ki a Miniszter jóváhagyása nélkül.

A projekt megvalósíthatóságával összefüggő tanulmány

20. Kizárólag az adott projekt gazdasági és műszaki megvalósíthatóságáról szóló tanulmányt követően adható engedély a projekt részére.

A kért engedély és mentességek

21. Minden támogatás, engedély, illetve az e törvényben előírt mentességek iránti kérelmet a következő szervhez kell benyújtani:

(a) stratégiai és nem stratégiai szövetségi projektek esetén a Minisztériumhoz, míg

(b) stratégiai és nem stratégiai állami projektek esetén az Államtitkárhoz.

Az engedély megadása

22. (1) Amennyiben a Minisztérium vagy az Államtitkár az engedély iránti kérelmet megfelelőnek tartja, úgy a kérelmet az illetékes szövetségi Miniszterhez vagy Államtitkárhoz felterjeszti, amely időponttól számított egy heten belül megadják a projekt létrehozásához szükséges jóváhagyást.

(2) A szövetségi illetékes Miniszter, vagy adott esetben az Államtitkár a kérelem kézhez vételtől számított hét napon belül adott esetben előzetesen meghatározhatja a jóváhagyás iránti kérelmet, amelyet a Minisztérium vagy az Államtitkárság részére köteles felterjeszteni.

(3) Amennyiben a Miniszter vagy az Államtitkár nem adja meg az előzetes hozzájárulást, úgy a Miniszter vagy az Államtitkár a (2) bekezdésben fogalt határidőn belül meghatározza a kérelem tartalmát.

(4) Minden esetben a Miniszter vagy esettől függően az Államtitkár a befektetőtől történő kézhezvételtől számított harminc napon belül köteles elbírálni az engedély iránti kérelmet.

(5) Minden kérelmező jogosult az (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelem elutasításától számított egy hónapon belül jogorvoslással élni (panaszt tenni) a Szövetségi vagy az Állami Miniszterek Tanácsánál.

A projekthez elkülönített földterület

23. A szövetségi vagy állami hatóság az engedély megadásának időpontjától számított egy hónapon belül meghatározott földeket különíthet el a projekthez.

Az engedélyek és mentességek megtartásához szükséges feltételek

24. Az engedélyek és jogosultságok érvényességének ideje alatt – a Miniszter vagy az Államtitkár írásbeli hozzájárulása nélkül – a befektető:

(a) nem módosíthatja a projekt méretét, tárgyát vagy azt a célt, amelyre az engedélyt megadták

(b) nem használhatja, adhatja el azt a berendezést, gépeket, készülékeket, anyagokat vagy alkatrészeket, amelyekre a mentességet kapták,

(c) nem módosíthatja a projekthez biztosított földterület minősítését, a földet részben vagy egészben nem adhatja el, nem adhatja bérbe, illetőleg nem terhelheti jelzálogjoggal.

A befektető kötelezettségei

25. A befektető köteles:

(a) az adott földterület rendelkezésre bocsátásától számított tizenkettő hónapon belül – kivéve, ha ez az időszak meghosszabbításra kerül a Miniszter vagy az Államtitkár által – megkezdeni a projekt létrehozását és végrehajtását,

(b) a Miniszternek, az illetékes Miniszternek és az Államtitkár minden hat hónapban – a termelés megkezdésének időpontjáig - rendszeresen jelentést tenni a projekt végrehajtásáról,

(c) a könyvelést rendszeresen vezetni, illetve nyilvántartást vezetni az importált eszközökről, illetve azokról, amelyek vámentességben részesülnek,

(d) a mentességek érvényességének ideje alatt a befektető köteles könyvvizsgáló által jóváhagyott éves beszámolót benyújtani a Miniszternek, az illetékes Miniszternek.

A befektető kötelezettségsgzése

26. (1) A befektető megsérti a jelen törvényben foglalt kötelezettségeit, amennyiben:

(a) megsérti a jelen törvény 19., 24. és 25. szakaszában foglalt rendelkezéseket;

(b) haszonszerzés végett hamis vagy félrevezethető adatot szolgáltat harmadik személy részére, vagy jogellenes módszert alkalmaz;

(c) ésszerű ok nélkül felfüggeszti a projektet;

(d) oly módon sérti meg az adott ország törvényeit, hogy az a saját biztonságát veszélyezteti;

(e) megsérti az engedélyben foglalt feltételeket.

(2) A külön jogszabály alapján kiszabható büntetés által történő befolyás nélkül, a Miniszter vagy az Államtitkár, esetleg a Bizottság, azt figyelembe véve, hogy a Befektető milyen mértékű kárt okozott a nemzetgazdaság részére az alábbi (1) bekezdésben foglaltak megtorlásokat alkalmazhatja:

(a) figyelmezteti a Befektetőt, hogy meghatározott határidőn belül szüntesse meg a szabálysértés okát;

(b) a mentességek érvényességének időszakát vagy azok mértékét csökkenti;

(c) nem biztosítja a jelen törvényben foglalt mentességeket és garanciákat;

(d) a mentességeket és jogosultságokat teljesen vagy részlegesen visszavonhatja, amely ugyanazt eredményezi mintha a Befektető által megnyert hasznot visszaigényelné;

(e) az engedélyt visszavonhatja, amely egyben az e törvény rendelkezései alapján nyújtott földterület visszaadását eredményezi.

(3) Attól függően, hogy a (2) bekezdésben foglalt megtorlást ki alkalmazta, a Befektető a döntéssel szemben panaszt nyújthat be a szövetségi vagy az állami Minisztereknél, akik a döntés időpontjától számított egy hónapon belül kötelesek végleges döntést hozni. Ez a rendelkezés nem akadályozza a Befektetőt abban, hogy az illetékes bírósághoz forduljon.

5. Fejezet (Befektetési szervek)

A minisztériumi bizottság

27. A Miniszterek Tanácsa, a Miniszter előterjesztése alapján létrehozhat egy minisztériumi bizottságot a Miniszter elnöklése alatt a Pénzügyminiszter, illetve az illetékes miniszter részvételével és a jogszabályi előírásoknak meg kell határozniuk az ebből fakadó funkciókat.

A főbiztosok bizottsága

27A. A Miniszter hozhatja létre a főbiztosok bizottságát. Az elnöknek és a tagok számának képviselniük kell az illetékes szerveket – azokat a minisztériumokat és illetékes állami szerveket, amelyek kapcsolatban állnak a befektetéssel; feltéve, hogy posztjaik nem alacsonyabbak, mint a bizottság vezetője vagy bármelyik helyettes, valamint hivatalosan kell képviselniük a szervezeti egységet –. A bizottságnak magában foglalja a privát szektor képviselőit is.

A bizottság feladatai

28. (1) A főbiztosok bizottsága az alábbi feladatokat látja el:-

(a) meg kell határozniuk a stratégiai projektek terjedelmét a beruházások prioritásaival együtt a stratégiai területeken;

(b) meg kell határozniuk a stratégiai projektek szükségleteit, infrastruktúra és az alapvető szolgáltatások terén, valamint meg kell határozniuk ezek elérhetőségét, vagy az ahhoz hasonló szolgáltatás biztosításának lehetőségét;

(c) meg kell határozniuk a projekthez szükséges, külföldről beszerzendő munkaerő és szakember igényeket, az irányadó jogszabállyal összhangban;

(d) a jóváhagyott és javasolt befektetési projektekkel kapcsolatosan meg kell valósítaniuk a szektor befektetési terveit;

(e) koordinálniuk kell a Minisztérium, az illetékes minisztériumok, illetve az államok között minden olyan szükséges kérdéskört, amelyek befektetési projektekhez kapcsolódnak, különös tekintettel a beruházási területekre;

(2) A bizottság bármilyen olyan személyt vagy testületet felhívhat a hatáskörébe és illetékességi körébe tartozó téma megvitatására, amely a bizottság hatáskörébe tartozik. A kijelölt személy vagy testület nem jogosult szavazásra.

A szövetségi miniszterek feladata

29. A szövetségi miniszterek, amelyek kapcsolatban állnak a beruházásokkal, az alábbi feladatokkal és hatáskörrel rendelkeznek:

(a) megállapítják a specifikus prioritásokat és a beruházási politikát a minisztériumaikban;

(b) elkészítik a szektor beruházási térképeket;

(c) jóváhagyják a projekt létesítésének az alap pontjait az elsődleges megvalósíthatósági tanulmány alapján, amely jogkör átruházható a Minisztériumra, feltéve, hogy a projekt végleges megvalósíthatósági tanulmányát a Minisztérium mutatja be;

(d) nyomon követik a projekt végrehajtását az illetékes Minisztériumra vonatkozólag; és bemutatja az időszakos jelentéseket, amelyeket a Miniszter igényel.

Tagállami beruházás

30. A tagállamoknak a szövetségi befektetés ösztönzéséről szóló törvényt (1999) ki kell hirdetni, mint tagállami jogot.

6. Fejezet (Záró rendelkezések)

Beruházási térképek

31. A nemzeti befektetési térképet a Minisztérium állapíthatja meg, összhangban a Nemzeti Gazdasági Tervezési Tanács politikájával és irányelveivel; feltéve, hogy ugyanennek tartalmaznia kell a szövetségi beruházások jelentős százalékát az államokban és ugyanezt jóváhagyja a Miniszterek Tanácsa is. Hasonlóan jóvá kell hagynia - feltéve, hogy a beruházási térképnek tartalmazzák azt- az ilyen szektorális beruházási térképeket, amelyeket a Szövetségi Miniszterek és az államok beruházási Miniszterei is készíthetnek.

A beruházási jogviták rendezése

32. (1) Az olyan jogviták elkerülése érdekében, amelyeket a jelen alpont (2) bekezdésében foglalt az egyezmények előírásai szabályozhatnak; minden jogvitát, amely a befektetéssel kapcsolatos, egyeztetéssel kell megoldani vagy választottbírótság elé terjeszteni.

(2) Az Arab Társaságok beruházásai az Arab Országokban Összevont 1980-as Egyezmény, az Arab Országok közötti befektetési jogviták rendezéséről szóló 1974-es Egyezmény; az Államok és más Államok Állampolgárai közötti befektetési jogviták rendezéséről szóló 1965-ös Egyezmény; az Iszlám Konferencia Szervezet tagállami közötti a gazdasági, technikai és kereskedelmi együttműködésről szóló 1977-es általános Egyezmény; és minden más hasonló egyezmény rendelkezései, amelyet ebben a tekintetben Szudán mint részes állam elfogadott, figyelembe kell venni minden jogvitában.

Jogalkotási felhatalmazás

33. A Miniszterek tanácsa - a Miniszter előterjesztése alapján - olyan rendeleteket alkothat, amelyek szükségesek lehetnek a jelen törvény rendelkezéseinek végrehajtásához. Nem korlátozva a fentieket, a rendeleteknek a következőket kell tartalmazniuk:

(a) a projektek típus és méret szerint osztályozását, és megadható elsőbbségi privilégiumok;

(b) a megállapítandó biztosítékokat az átfedések megelőzése érdekében, a szövetségi az állami és a helyi beruházások között;

(c) a stratégiai és a nem stratégiai projektekre jellemző adatokat;

(d) az engedélyek és kiváltságok nyújtására vonatkozó eljárásokat, és a ezek típusaira és méreteire történő részletezést;

(e) a szolgáltatási díjak mértékét;

(f) a biztosítékokat és forrásokat, amelyek a jelen törvény hatálya alá tartozó projektek irányításához és a nyomon követéséhez szükségesek.